

مدیریت روابط با حسابرسان

✍️ فروزان جانمردی

عملکرد حسابرسی برای یک سازمان حیاتی است، تا نسبت به حقیقت، انصاف و رعایت شدن قوانین و استانداردهای حسابداری در صورتهای مالی سازمان و کفایت سامانهها و کنترلهای سازمان در حمایت از آنها، اطمینان بدهد. عملکرد حسابرسی را می توان به موارد زیر تقسیم کرد:

- حسابرسی مستقل؛ و
- حسابرسی داخلی.

برای بسیاری از سازمانها، به ویژه شرکتهای سهامی عام بزرگتر و سازمانهای خیریه، از نظر قانون اجباری است که یک متخصص حسابداری مستقل و واجد شرایط مناسب (حسابرس مستقل) را برای انجام وظایف حسابرسی مستقل تعیین کنند. بسیاری از سازمانهای دیگر نیز به حسابرس مستقل متعهد می شوند تا به سهامداران، اعضا و سایر ذینفعان خود اطمینان دهند؛ حتی اگر از نظر قانونی موظف به انجام این کار نباشند.

عملکرد حسابرسی داخلی بیشتر بر کنترلهای داخلی و الزامهای رعایت کلی ضوابط برای یک سازمان به منظور کسب اطمینان از یکپارچگی عملیات و امور خود و نه فقط مسایل مالی، تمرکز می کند. سازمانهای بزرگتر با امور مالی، عملیات و نظارتی پیچیده تر و متنوع تر، علاوه بر یک حسابرس مستقل، یک حسابرس داخلی جداگانه را نیز برای نظارت بر این کار تعیین می کنند. اغلب آن حسابرس داخلی ممکن است کارمند خود سازمان باشد؛ هر چند گاهی ممکن است یک مشاور از خارج از سازمان نیز منصوب شود.

نقش حسابرسان مستقل چیست؟

حسابرسان مستقل باید دارای صلاحیت حرفه‌ای و از حسابرسان مورد تأیید بورس باشند، که به‌طور معمول از یک موسسه خدمات حرفه‌ای، و به‌طور خاص به‌وسیله یک شرکت برای انجام حسابرسی قانونی گزارش مالی استخدام می‌شوند. نقش اصلی آن‌ها، پیاده‌سازی مجموعه‌ای از رویه‌های حسابرسی مطابق با استانداردهای حسابرسی است که مبنای نظر حسابرسی آن‌ها در مورد مطابقت گزارشهای مالی شرکت با الزامهای قانونی مربوط (برای شرکتها، قانون شرکتها ۲۰۰۱) و استانداردهای حسابداری را تشکیل و دیدگاهی «واقعی و منصفانه»^۴ از وضعیت و امور مالی سازمان ارایه می‌دهد. در نتیجه این تمرکز بر امور مالی، حسابرس مستقل در موقعیت مناسبی برای ارایه دیدگاه‌های مستقل در چارچوب گزارشگری مالی و کنترل‌های داخلی شرکت قرار دارد. آن‌ها ممکن است در حین انجام حسابرسی، تحریفهای بااهمیتی را شناسایی کنند که ممکن است ناشی از خطای سهوی صرف، سامانه‌های ناکارآمد یا سهل‌انگاری یا حتی تقلب به‌وسیله افراد داخل یا خارج از سازمان باشد.

یک کمیته حسابرسی (در صورتی که منصوب شده باشد) یا هیئت‌مدیره، حسب مورد، ممکن است به حسابرس مستقل دستور دهد تا علاوه بر رویه‌هایی که به‌طور اساسی برای اظهارنظر حرفه‌ای حسابرس مستقل در مورد صورتهای مالی ضروری است، روشهای حسابرسی بیشتری را انجام دهد. این رویه‌های مورد توافق اضافی به‌طور معمول در **قرارداد حسابرسی**^۵ بین شرکت و حسابرس مستقل بیان می‌شوند.

قانون شرکتها ۲۰۰۱، فرایند انتصاب، انتصاب مجدد و برکناری حسابرسان مستقل برای شرکتهای استرالیایی ثبت‌شده در چارچوب آن قانون را تعیین می‌کند. فرایند هیئت‌مدیره برای تعامل با حسابرسی مستقل و برآوردن الزامهای مندرج در قانون باید در اساسنامه هیئت‌مدیره یا کمیته حسابرسی مشخص شود. در حالی که هیئت‌مدیره، شاید به توصیه کمیته حسابرسی، تصمیم می‌گیرد که کدام حسابرس را توصیه کند، این اعضا یا سهامداران هستند که در نهایت به تصمیمی برای انتصاب یا عزل حسابرسان مستقل

وجود شفافیت نقشها و روابط بین نقش آفرینان کلیدی مختلف مشارکت‌کننده در حسابرسی سازمان، خواه مستقل یا داخلی، مهم است. این نقش آفرینان کلیدی عبارتند از: هیئت‌مدیره؛ کمیته حسابرسی؛ کمیته ریسک؛ **مدیر ارشد اجرایی**^۱ (CEO) (مدیرعامل) و **مدیر ارشد مالی**^۲ (CFO)؛ روسای کمیته‌های حسابرسی و ریسک؛ حسابرس مستقل؛ حسابرس داخلی (اگر منصوب شده باشد)؛ و سایر اعضای مختلف کارکنان که با وظایف حسابرسی سازمان ارتباط دارند.

کمیته حسابرسی بر **عملکرد حسابرسی**^۳ نظارت می‌کند و نقش مهمی در کمک به هیئت‌مدیره برای ایفای مسئولیتهای راهبری بنگاه و نظارت در حوزه‌هایی از جمله موارد زیر دارد:

- گزارشگری بنگاه، از جمله گزارشگری مالی خارجی، گزارش مدیران و گزارش سالانه؛

- حسابرسی مستقل؛
- حسابرسی داخلی؛
- مدیریت ریسک و کنترل داخلی؛
- رعایت ضوابط؛
- اخلاق و فرهنگ سازمانی؛ و
- تقلب و فساد.

مسئولیتهای کمیته حسابرسی به‌طور معمول در اساسنامه آن ذکر شده است. در حالت آرمانی، برنامه کاری سالانه کمیته حسابرسی، برای اطمینان از این‌که کمیته به مسئولیتهای خود عمل می‌کند، از اساسنامه آن استخراج می‌شود.

کمیته حسابرسی می‌تواند به مدیران کمک کند تا مسئولیتهای خود را انجام دهند و تصمیم‌گیری را از طرق زیر آسان می‌کند:

- تسهیل ارتباط آزاد بین اعضای هیئت‌مدیره و مدیریت ارشد، مدیران ریسک و رعایت ضوابط، حسابرسان داخلی و مستقل، و
 - تمرکز بر موضوعات مربوط به منشور کمیته حسابرسی؛ در نتیجه به اعضای هیئت‌مدیره اجازه می‌دهد تا زمان بیشتری را برای سایر موضوعات صرف کنند.
- توجه داشته باشید که تفویض فعالیتها به کمیته حسابرسی موجب برائت تک‌تک مدیران از مسئولیت آن‌ها نمی‌شود.

در مجمع عمومی سهامداران رای می‌دهند.

برای حسابرسان مهم است که مستقل باشند و مستقل از مدیریت و سازمان دیده شوند. استقلال را می‌توان عاری بودن از روابط با مدیریت و سازمان تعریف کرد که می‌تواند در اقدام به نفع سازمان تداخل ایجاد کند. بخش ۳۰۷ C (307) از قانون شرکتها به‌طور خاص ایجاب می‌کند که حسابرسان یک اعلامیه کتبی مبنی بر این که الزامهای استقلال در قانون شرکتها یا هر آیین رفتار حرفه‌ای را نقض نکرده‌اند، ارایه کنند. اعلام استقلال از حسابرسان مستقل حتی برای سازمانهایی که در چارچوب قوانین مختلف تلفیق یا ثبت شده‌اند نیز معمول است. یک عرف متداول وجود دارد که وظیفه مراقبت حسابرس مستقل، نسبت به خود سازمان است، نه مدیریت و کارکنانی که با آن‌ها سروکار دارند. استقلال حسابرس مستقل از راهبری واحد تجاری به این معنی است که حسابرسان مستقل نمی‌توانند از حسابرسان داخلی برای ارائه کمک مستقیم در حسابرسی یا بررسی انجام شده مطابق با **استانداردهای حسابداری استرالیا**^۶ (AAS)، استفاده کنند.

استانداردهای حرفه‌ای ممکن است میزان کار غیرحسابرسی را که یک حسابرس مستقل می‌تواند بدون نقض الزامهای استقلال حسابرس انجام دهد، محدود کند. منشور هیئت‌مدیره یا کمیته حسابرسی باید هرگونه محدودیت در کار غیرحسابرسی را مشخص کند. چنین محدودیتی طراحی شده است تا اطمینان پیدا شود که استقلال حسابرس مستقل به دلیل اجبار حسابرس مستقل به حسابرسی کار خود در جایی دیگر برای سازمان، یا وابستگی بیش از حد حسابرس مستقل به سازمان برای درآمد، به خطر نیفتد؛ زیرا در این صورت ممکن است تمایل نداشته باشد موضوعات نگران‌کننده‌ای با مدیریت یا هیئت‌مدیره ایجاد کند.

برای واحدهای تجاری پذیرفته شده در بورس و به‌طور معمول مطابق با استانداردهای حسابرسی حرفه‌ای، شریک حسابرسی باید هر پنج سال یکبار تغییر کند، اما این می‌تواند از سوی واحد تجاری حداکثر تا هفت سال تمدید شود (همچنین به قانون **دی‌ای‌ای ۳۲۴** (324DAA) مراجعه کنید).

هیئت‌مدیره یا در صورت لزوم کمیته حسابرسی، بررسی خواهد کرد که آیا تمدید دوره چرخش حسابرس بر کیفیت حسابرسی تاثیر می‌گذارد یا منجر به مسایل مربوط به استقلال حسابرسی می‌شود. شریک کار حسابرسی نیز ملزم به تایید تمدید دوره چرخش حسابرس است.

شریک متعهد حسابرسی یک شرکت پذیرفته شده در بورس، و همچنین به‌عنوان الزام قانونی در بسیاری از سازمانها، باید در **مجمع عمومی سالانه**^۷ (AGM) سازمان شرکت کرده و در مورد محتوای گزارش حسابرسی و یا انجام حسابرسی پرسشهایی را پاسخ دهد. این پرسشها ممکن است از قبل از سوی سهامداران یا اعضا ثبت شده، یا در طول جلسه‌های مجمع عمومی ارایه شود (همچنین به **قانون پی‌ای ۲۵۰** (250PA) مراجعه کنید).

همچنین، طبق قانون شرکتها ۲۰۰۱، و به‌طور معمول مطابق با استانداردهای حسابرسی حرفه‌ای در حالت کلی، شرکای حسابرسی که از قبل یک شرکت را حسابرسی کرده‌اند، نمی‌توانند ظرف دو سال پس از توقف حسابرسی شریک متعهد، به عضویت هیئت‌مدیره آن صاحبکار منصوب شوند. (به **اس‌اس‌سی‌ای ۳۲۴** (ss 324CI) و **سی‌جی ۳۲۴** (CJ324) مراجعه کنید).

در مواردی که یک شرکت دارای کمیته حسابرسی است، حسابرس مستقل به‌طور عمده با این کمیته حسابرسی از طریق رئیس آن ارتباط گرفته و به‌عنوان یک رابط ثانویه، در صورت نیاز یا بنابر شرایط ممکن است به‌طور مستقیم با هیئت‌مدیره ارتباط برقرار کند. برای حسابرس مستقل، ارتباط و مشاوره با کمیته حسابرسی به تسهیل یک حسابرسی موثر و کارآمد و اطلاع‌رسانی موضوعهای ناشی از حسابرسی، کمک می‌کند.

کمیته حسابرسی می‌تواند از طرق زیر به ارتباط با حسابرس مستقل کمک کند:

- روشن بودن نقش و مسئولیتهای خود در زمینه حسابرسی، همانطور که در منشور کمیته حسابرسی تعریف شده است، و اطمینان از وجود پیش شرطهای حسابرسی؛
- شناسایی ویژگیها و مهارتهایی که یک حسابرس نیاز دارد؛
- ارایه توصیه‌هایی به هیئت‌مدیره برای انتخاب و اعطای

مدیریت ریسکها و افشای بااهمیت در گزارش مالی، تعدیل برای صنعت یا عوامل تغییر نظارتی، و اصلاح تحریفهای بااهمیت یا ناسازگارهای اطلاعاتی پیرامون عملکرد گزارشگری مالی انجام می‌شود.

در تعامل با هیئت یا کمیته حسابرسی (در صورت لزوم)، کارکرد حسابرس مستقل دارای مسئولیتهای کلیدی زیر است:

- تعیین این‌که آیا پیش‌شرطهای حسابرسی وجود دارد یا خیر؛
- موافقت با شرایط کار حسابرسی؛

- ایجاد و حفظ استقلال؛

- بحث در مورد عناصر برنامه‌ریزی حسابرسی؛

- شناسایی موضوعاتی که توجه حسابرس را می‌طلبد؛

- ابلاغ ملاحظات حسابرسی گروهی؛

- بحث در مورد روابط و معاملات با اشخاص مرتبط مهم؛

- کنجکاوی در مورد تقلب؛ و

- اطلاع‌رسانی یافته‌های مهم از حسابرسی.

استاندارد حسابرسی^۸ ۲۶۰ (ISA 260) با عنوان

«ارتباط با کسانی که مسئولیت راهبری را برعهده دارند»،

پاداش به موسسه حسابرسان؛

- بررسی دامنه حسابرسی و درک انتظارات حسابرس؛ داشتن

- برنامه حسابرسی داخلی؛

- تایید و ارجاع قرارداد کار حسابرسی به هیئت که باید شامل

- توافقی در مورد شرایط کار حسابرسی باشد؛

- در دسترس بودن برای ملاقات با حسابرسان در طول سال

- برای بحث در مورد مسایل از جمله از طریق رئیس کمیته

- حسابرسی؛

- حداقل قبل از حسابرسی سالانه و همچنین قبل از هر گونه

- بررسی میان دوره‌ای صورتهای مالی شرکت، داشتن جلسه‌ای

- با حسابرسان، بدون حضور مدیریت، تا فرصتی برای آنها

- فراهم شود تا در مورد موضوعات کلیدی حسابرسی یا

- مشکلاتی که با مدیریت مواجه می‌شوند، بحث کنند؛

- تعیین عناصر برنامه‌ریزی حسابرسی از جمله درک انتظارات

- حسابرس در مورد گزارش نهایی و هرگونه دیدگاه اولیه

- حسابرس؛

- بررسی استقلال حسابرس با در نظر گرفتن روابط و خدمات با

- شرکت و سایر سازمانهای مربوط که ممکن است به استقلال

- آنها لطمه وارد کند یا به نظر برسد که استقلال حسابرس را

- مختل می‌کند و کسب اطمینان از این‌که استقلال حسابرس

- وجود داشته و حفظ می‌شود؛

- بحث در مورد روابط و معاملات با اشخاص وابسته مهم و

- در چارچوب گروه‌های شرکتی، تعامل با حسابرس در مورد

- مشارکت گروه و تعارض احتمالی؛

- ارتباطات و پرس‌وجو در مورد تقلب، از جمله نظارت بر فرایند

- مدیریت و ارتباط با کمیته حسابرسی.

- بررسی گزارشهای دریافتی از حسابرس و انتقال اطلاعات

- مهم به هیئت در صورت لزوم، از جمله شناسایی و حل‌وفصل

- موضوعاتی که اهمیت دارد و توجه حسابرس را می‌طلبد؛

- بررسی کفایت توافقات سالانه حسابرسی مستقل؛

- اطمینان از وجود هماهنگی و همکاری مناسب بین

- حسابرسان مستقل و داخلی؛

- کسب اطمینان از این‌که یافته‌های حسابرسی مهم به

- هیئت‌مدیره و کمیته حسابرسی اطلاع داده می‌شود و هرگونه

- تغییر لازم از جمله اصلاحات در راهبرد حسابرسی، درک و

“

وجود شفافیت نقشها و

روابط بین نقش‌آفرینان کلیدی

مختلف درگیر در حسابرسی سازمان

خواه مستقل یا داخلی مهم است

ایجاد می‌کند که کمیته حسابرسی در انجام مسئولیت خود در نظارت بر فرایند گزارشگری، در اطلاع‌رسانی دوطرفه موثر، مشارکت کند و این استاندارد برای حسابرس در کسب اطلاعات مربوط به حسابرسی از کمیته حسابرسی نیز به کار گرفته می‌شود. اعضای هیئت‌مدیره باید انتظار داشته باشند که گاهی اوقات ممکن است تنشهایی بین مدیریت ارشد و گروه حسابرسی مستقل وجود داشته باشد. این ویژگی سالم یک حسابرسی مستقل دقیق است و از کمیته حسابرسی و حسابرس انتظار می‌رود که یک رابطه کاری سازنده ایجاد و حفظ کنند.

نقش حسابرسان داخلی چیست؟

حسابرسی داخلی به کمیته حسابرسی در نقش خود با پیش و نظارت کمک می‌کند که به‌طور معمول به دو دسته مجزا تقسیم می‌شود:

۱. خدمات اعتباردهی؛ و
۲. خدمات مشورتی.

اثر بخشی عملکرد حسابرسی داخلی تا حد زیادی به دامنه کار آن و خط گزارشگری مستقل از مدیریت بستگی دارد. فعالیتهای حسابرسی داخلی باید به‌روشی منطبق با چارچوب بین‌المللی رویه‌های حرفه‌ای^۹ (IPPF)، از جمله اصول اصلی برای عملکرد حرفه‌ای حسابرسی داخلی، تعریف حسابرسی داخلی، آیین اصول اخلاق حرفه‌ای و استانداردها انجام شود. حسابرسی داخلی به متخصصانی نیاز دارد که سطح مناسبی از درک فرهنگ، سامانه‌ها و فرایندهای کسب‌وکار داشته باشند، تا اطمینان پیدا کنند که کنترل‌های موجود برای مدیریت ریسک‌ها کافی است، فرایندهای راهبری کافی هستند و هدفهای سازمانی برآورده می‌شوند.

خدمات مشورتی، فعالیتهای مشاوره‌ای و خدمات مرتبط با صاحبکار را آرایه می‌دهد که ماهیت و دامنه آن با مدیریت توافق شده است. حسابرسی داخلی هنگام انجام خدمات مشورتی نباید مسئولیت مدیریت را برعهده بگیرد. حسابرسان داخلی باید نتایج کار را ابلاغ کرده و هدفها و

دامنه آنها و همچنین نتیجه‌گیریه‌ها، توصیه‌ها و برنامه‌های عملیاتی کاربردی را نیز بیان کنند.

دامنه کار حسابرسی داخلی بسته به اختیارها و منابع آرایه‌شده به واحد حسابرسی داخلی می‌تواند بین واحدهای تجاری متفاوت باشد. در برخی از سازمانها، حسابرسی داخلی ممکن است شامل یک بخش جداگانه با استقلال، اختیار و منابع برای طراحی یک برنامه‌کاری بهینه باشد. در سازمانهای دیگر، حسابرسان داخلی ممکن است اشخاص ثالثی باشند که برای بررسی حوزه‌های خاصی از کسب‌وکار یا آرایه عملکردی معادل حسابرسی داخلی درون سازمانی قرارداد دارند. در نتیجه، اثربخشی حسابرسی داخلی بیشتر به تعیین محدوده، بودجه و خطوط گزارشگری مناسب برای برنامه‌های کاری آنها بستگی دارد.

کمیته حسابرسی نقش مهمی در کسب اطمینان از در نظر گرفتن همه ریسکهای واحد تجاری دارد؛ به‌طوری که تلاش حسابرسی داخلی به سمت حوزه‌هایی هدایت می‌شود که بررسی عملکرد در آنها بیشتر مورد نیاز است.

مسئولیتهای کلیدی حسابرسی داخلی برای کمیته حسابرسی به‌طور معمول شامل موارد زیر است:

- بحث در مورد عناصر برنامه‌ریزی حسابرسی داخلی؛
- برقراری ارتباط در مورد استقلال؛
- اطلاع‌رسانی موضوعات ناشی از کار حسابرسی داخلی؛
- پاسخ به درخواستها؛
- تعامل با کمیته حسابرسی در مورد موضوعات مرتبط با راهبری، مدیریت ریسک، کنترل و سایر موارد؛ و
- گزارشگری سالانه.

درباره ما

انجمن مدیران شرکت استرالیایی^{۱۱} (AICD) متعهد به تقویت جامعه از طریق راهبری در سطح جهانی است. هدف ما این است که صدای مستقل و درخور اعتماد راهبری باشیم و توانایی جامعه رهبران را به‌نفع جامعه ایجاد کنیم. اعضای ما شامل مدیران و رهبران ارشد بخشهای کسب‌وکار، دولتی و غیرانتفاعی^{۱۲} (NFP) است.

تفاوتها در تعریفهای مفهومی کلیدی بین حسابرسی مستقل و حسابرسی داخلی^{۱۰}

اصطلاح رایج	استفاده از حسابرسی مستقل	استفاده از حسابرسی داخلی
خدمات اطمینان بخشی	خدمتی که در آن یک متخصص اطمینان بخشی نتیجه گیری را بیان می کند که برای افزایش درجه اطمینان کاربران مورد نظر به غیر از طرف مسئول در مورد نتیجه ارزیابی یا اندازه گیری یک موضوع مورد بحث براساس معیارها طراحی شده است. سطوحی از اطمینان ارایه شده به وسیله خدمات اطمینان بخشی وجود دارد که عبارتند از اعتباردهی محدود یا معقول. اطمینان بخشی معقول بیشترین درجه اطمینان بخشی را برای کاربران فراهم می کند.	تعهدی که شامل بررسی شواهد عینی به منظور آرایه یک ارزیابی مستقل در مورد فرایندهای راهبری، مدیریت ریسک و کنترل برای سازمان است. مثالا ممکن است شامل تعهدهای مالی، عملکرد، رعایت ضوابط، امنیت سامانه و تعهدهای لازم باشد.
استقلال / مستقل	اطمینان از یک طرز فکر واقع بین، اجتناب از مسایل ظاهری و یا ادراک و اجتناب از وقوع تضاد منافع. متخصصان ملزم به رعایت این تعریف هستند. موسسه های خدمات حرفه ای و اعضای یک کار حسابرسی مستقل باید مستقل از صاحبکار باشند، با توجه به عواملی مانند دامنه خدماتی که موسسه به صاحبکار آرایه می کند، همچنین سابقه استخدام و داراییهای مالی شخصی گروه حسابرسی و سایر موارد در موسسه.	آزادی از شرایطی که توانایی حسابرسی داخلی برای انجام مسئولیتهای حسابرسی داخلی به شیوه ای بیطرفانه را تهدید می کند. این به استقلال سازمانی یا استقلال سلسله مراتبی و گزارشگری حسابرسان داخلی از کسانی که کارشان را بررسی می کنند اشاره دارد.
حسابرسی داخلی	عملکرد حسابرسی داخلی به معنای تابعی از واحد تجاری است که خدمات اعتباردهی و مشورتی طراحی شده برای ارزیابی و بهبود اثربخشی فرایندهای راهبری، مدیریت ریسک و کنترل داخلی واحد تجاری را انجام می دهد.	حسابرسی داخلی یک فعالیت اعتباردهی و مشاوره مستقل و عینی است که برای افزودن ارزش و بهبود عملیات سازمان طراحی شده است. این به سازمان کمک می کند تا با آرایه یک رویکرد منظم و منضبط برای ارزیابی و بهبود اثربخشی فرایندهای مدیریت ریسک، کنترل و راهبری، به هدفهای خود دست یابد.
تقلب	اقدامی عمدی از سوی یک یا چند نفر از میان مدیریت، ارکان راهبری، کارمندان یا اشخاص ثالث، که شامل استفاده از فریب برای به دست آوردن مزیت ناعادلانه یا غیرقانونی است. حسابرسی مستقل (الف) ریسک تحریف با اهمیت گزارش مالی ناشی از تقلب را شناسایی و ارزیابی خواهد کرد. (ب) شواهد حسابرسی مناسب کافی در مورد ریسک ارزیابی شده تحریف با اهمیت ناشی از تقلب به دست می آورد؛ و (ج) به تقلب یا تقلب مشکوک شناسایی شده در طول حسابرسی پاسخ مناسب دهد.	هر عمل غیرقانونی که با فریب، کتمان یا نقض اعتماد مشخص شود. این اعمال وابسته به تهدید به خشونت یا زور فیزیکی نیستند. کلاهبرداری از سوی احزاب و سازمانها برای به دست آوردن پول، اموال یا خدمات؛ برای جلوگیری از پرداخت یا از دست دادن خدمات؛ یا برای تامین امنیت شخصی یا مزیت کسب و کار انجام می شود. حسابرسی داخلی به طور مستقیم با جلوگیری از تقلب در هر فعالیت انجام شده مرتبط است.

پانوشته ها:

7- Annual General Meeting (AGM)

8- Audit Standards (ASA 260)

9- International Professional Practices Framework (IPPF)

۱۰- در همان منبع، ص ۹۵

11- The Australian Institute of Company Directors (AICD)

12- Not-For-Profit (NFP)

1- Chief Executive Officer (CEO)

2- Chief Financial Officer (CFO)

۳- هیئت استانداردهای حسابرسی و اعتباردهی (AASB)، موسسه مدیران شرکت استرالیایی و موسسه حسابرسان داخلی - استرالیا (IIAA)، ۲۰۱۷، کمیته های حسابرسی (AC): راهنمای عملکرد خوب، ویرایش سوم، AICD.

4- True and Fair

5- Audit Engagement Letter

6- Australian Accounting Standards (AAS)

منبع:

• AICD, Managing Relationships with Auditors, 2020